

QUINZE ARGUMENTS A FAVOR DEL TRACTAT PEL QUE S'INSTITUEIX UNA CONSTITUCIÓ EUROPEA ADREÇATS ESPECIALMENT ALS NACIONALISTES (extrets de documents oficials i de declaracions de dirigents de Convergència i Unió)

1.- Aprovat per vint-i-cinc caps d'estat de la Unió Europea, suposa una passa en la construcció política d'Europa, que el catalanisme polític i molt bona part de la ciutadania de Catalunya sempre ha anhelat. Amb el Tractat, la Unió reforça la seva legitimitat democràtica, es fa més transparent de cara als ciutadans, simplifica els seus procediments i la seva estructura institucional, i assegura un funcionament més eficaç. El Tractat atorga personalitat jurídica a la Unió i, en conseqüència, també en aquest sentit s'amplia la seva dimensió política.

2.- Com a Tractat constitucional significa un avenç històric en la construcció política europea després dels tractats de Roma, l'Acta Única Europea de Luxemburg, Maastricht, Amsterdam, i Niça. La no aprovació de la Constitució europea suposa un pas enrera de conseqüències imprevisibles. D'entrada, la Unió seguiria sotmesa al Tractat de Niça, que va concitar en el seu dia la crítica unànime de tots els europeistes. I sembla clar que una nova negociació entre els vint-i-cinc estats de la Unió, es produiria més en clau nacional que europea, produint un resultat molt inferior al producte dels debats de la Convenció europea.

3.- La UE guanya en legitimitat democràtica. Es reforcen els poders del Parlament Europeu, no només en l'àmbit pressupostari, sinó en el conjunt de tota la legislació, convertint la codecisió Consell-Parlament en la regla habitual, alhora que es redueix la unanimitat a l'excepció a la regla (això sí, encara en temes molt importants). Es reforça la transparència de les decisions del Consell de Ministres de la UE, separant per primer cop la seva actuació com a legislador, que serà oberta i pública, de la seva actuació com a òrgan executiu. Es bo, en qualsevol cas, que la UE reforci els òrgans genuïnament europeus, la Comissió i el Parlament, enfront del Consell de Ministre que no deixa de ser la representació dels estats.

4.- S'incrementa de forma molt important la protecció dels drets fonamentals dins de la UE. Es dóna valor jurídic vinculant a la Carta de drets fonamentals aprovada a Niça, es permet l'adhesió de la UE al Conveni de drets Humans del Consell d'Europa (i per tant la jurisdicció del Tribunal d'Estrasburg), i s'obre la possibilitat del recurs directe de particulars al Tribunal de Justícia de la UE.

5.- S'amplien les competències comunitàries i amb aquestes el poder de codecisió del Parlament Europeu. Es progressa, especialment, en les àrees de llibertat, seguretat i justícia.

6.- En matèria de Justícia i Interior s'amplien les possibilitats d'acció de la Unió en temes com ara la immigració, la cooperació policial i judicial, l'harmonització de les garanties jurídiques, el dret civil i mercantil. Són temes que, a la pràctica, tindran un impacte directe en els ciutadans.

7.- S'avança substancialment en el diàleg social a nivell europeu, com ja han reconegut els sindicats. Es reconeixen drets de caràcter social que en alguns estats no tenien un tractament clar. S'introdueix la cohesió social com a eix de tota política. I, en termes generals, no s'impedeix seguir reforçant el caràcter social de totes les polítiques de la UE, ni el caràcter de servei públic dels serveis d'interès general.

8.- Pel que fa al contingut cultural es torna a establir més un paper de coordinació i de suport, que no pas una veritable política cultural europea. La Unió només té per objectiu fomentar la cooperació entre els Estats i, si es necessari, recolzar i complementar l'acció d'aquests en l'àmbit cultural. Això resulta positiu quan es té, com és el nostre cas, un plantejament en el que es considera que s'han de respectar les competències exclusives de la Generalitat en cultura.

9.- La UE guanya en capacitat d'influència al món. No només crea la figura del ministre d'Afers estrangers, al qual es dota de nous poders i de control sobre el pressupost de la Comissió en aquesta matèria. També es crea un servei exterior i es reforça de manera substancial les possibilitats de la Política exterior i de seguretat, per bé que el text no especifica quins objectius determinaran aquesta política exterior comuna. A nivell econòmic s'estableix la figura de *Mister-Euro*, figura que, talment com un ministre d'economia europeu, ha de representar la Unió davant d'instàncies com el Banc Mundial, el Fons Monetari Internacional o el G-7.

10.- La responsabilitat sobre el reconeixement oficial del català recau en la legislació espanyola i en la voluntat del govern espanyol. Com ja està fent el Govern presidit per José Luis Rodríguez Zapatero en demanar al Consell de la Unió Europea la incorporació del català en el règim lingüístic de la Unió Europea (Reglament 1/1958), el que pot suposar el reconeixement de la seva oficialitat, és a dir: a) la publicació en català de tots els documents europeus, amb el que aquests textos es converteixen en legalment vàlids, i b) la possibilitat de tots els ciutadans de dirigir-se en català a les institucions europees i ser atesos amb aquest mateix idioma. D'aquest reconeixement en derivaria també la possibilitat que el català fos llengua d'ús parlamentari.

11.- El Tractat ens atorga, com a nació, una sèrie de drets, en incorporar a la Carta dels drets fonamentals el reconeixement a la diversitat de cultures i llengües. D'aquesta manera, s'obre la porta, encara que de manera indirecta, a Catalunya per a poder adreçar-se directament al Tribunal de Justícia de Luxemburg. S'afirma que la Unió respectarà la seva diversitat lingüística i cultural i vetllarà per la seva conservació i el desenvolupament del patrimoni cultural europeu.

12.- Les regions amb competències legislatives apareixen expressament mencionades a efectes de consulta en el procés d'elaboració de les normes per la Comissió.

13.- Es reconeix el paper del Comitè de les Regions, instituint les regions com a nivell institucional de la UE i garantint l'aplicació del principi de subsidiarietat.

14.- Tot el que es diu en matèria de subsidiarietat, i en matèria de consulta als Parlaments dels Estats, pot reforçar el paper del Govern i del Parlament de Catalunya en assumptes europeus, si així es desenvolupa en la normativa que haurà d'aprovar el Parlament espanyol al respecte.

15.- Algunes de les principals aspiracions del nacionalisme català encara no assolides (participació directa de la Generalitat en els òrgans de la Unió, bé directament, bé a través de mecanismes multilaterals de presència de les Comunitats Autònomes, capacitat d'adreçar-se directament al Tribunal de Justícia de la Unió Europea o que Catalunya esdevingui circumscripció electoral europea) depenen de la normativa espanyola (que canviarà a partir del nou Estatut i de la reforma constitucional que proposa Zapatero) i res tenen a veure amb la Constitució europea.